

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Autor: mgr Maria Mikolik

Promotor: dr hab. prof. nadzw. Zbigniew Czarnik

Temat rozprawy:

„Inwestycja celu publicznego w sektorze sieciowym”

Przedmiotem rozważań podjętych w rozprawie doktorskiej jest pojęcie inwestycji celu publicznego polegających na budowie sieci infrastrukturalnych w sektorze energetycznym, telekomunikacyjnym, kolejowym, wodno – kanalizacyjnym oraz pocztowym.

Rozprawa doktorska została oparta na tezie badawczej, zgodnie z którą, ochronę prawa własności gwarantuje taka definicja inwestycji celu publicznego, która zawiera w sobie wymóg, by dane przedsięwzięcie realizowało interes publiczny, gwarantujący realizację dobra wspólnego, rozumianego jako zaspokajanie potrzeb społecznych. Celem rozprawy doktorskiej jest wykazanie, że definicja inwestycji celu publicznego, zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.), dalej u.p.z.p., zapewnia należyta, w świetle wymogów konstytucyjnych, ochronę prawa własności.

W rozważaniach odnoszących się do wyżej przedstawionego zagadnienia pod uwagę brana jest kwestia, która dotyczy możliwości wywłaszczenia nieruchomości na cele publiczne. Uznanie konkretnego działania za inwestycję celu publicznego otwiera w dalszej kolejności możliwość pozbawienia podmiotów prywatnych prawa własności nieruchomości na potrzeby realizacji konkretnego przedsięwzięcia infrastrukturalnego. Zachodzi więc w takim przypadku sprzeczność pomiędzy potrzebą ochrony własności prywatnej a dobrem w postaci realizacji inwestycji celu publicznego. Z tego to powodu tak istotną wagę należy przyznać postępowaniu, w ramach którego dochodzi do uznania danego przedsięwzięcia za inwestycję celu publicznego.

Najważniejsza część pracy skupia się wokół analizy wykładni art. 2 pkt 5 u.p.z.p., w którym została zamieszczona definicja inwestycji celu publicznego. Definicja ta zakłada po pierwsze, że inwestycją celu publicznego jest działanie, które ma znaczenie lokalne, ponadlokalne, a także krajowe a po drugie, że realizuje cele publiczne, określone w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami(tj. Dz. U. z 2015r., poz.

1744 ze zm.), dalej u.g.n. Po trzecie w definicji tej zawarte jest zastrzeżenie, że dane działanie może być uznane za inwestycję celu publicznego bez względu na status podmiotu podejmującego takie działanie oraz źródła jego finansowania.

Wykładnia definicji inwestycji celu publicznego budzi wątpliwości w doktrynie oraz w orzecznictwie. Z jednej strony twierdzi się, że podstawowe i przesądzające znaczenie ma art. 6 u.g.n., w którym wskazano, jakie obiekty zostały zaliczone do kategorii celu publicznego. Sama definicja inwestycji celu publicznego ma natomiast charakter uzupełniający, gdyż precyzuje możliwości zasięgu oddziaływania obiektów uznanych za cele publiczne (tak wyrok NSA z 4.08.2011r., II OSK 1133/11, wyrok WSA w Gliwicach z 25.06.2014r., II SA/GI 111/14, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Z drugiej strony uznaje się, że stwierdzenie, że dane działanie jest celem publicznym nie stanowi jeszcze wystarczającej podstawy do uznania go za inwestycję celu publicznego. Zamieszczona w art. 2 pkt 5 u.p.z.p. przesłanka, aby inwestycja celu publicznego posiadała znaczenie lokalne, ponadlokalne, bądź krajowe jest determinowana przez wiele czynników, takich jak rozmiar inwestycji, jej doniosłość z punktu widzenia interesów gminnych, czy krajowych. Powinna być więc w sposób odrębny weryfikowana (tak wyrok WSA w Krakowie z 16.01.2009r. II SA/Kr 935/08, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Rozważania przedstawione w rozprawie doktorskiej mają na celu udzielenie odpowiedzi na pytanie, które z prezentowanych stanowisk jest bardziej zasadne, mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiedniej ochrony własności prywatnej podczas realizacji inwestycji celu publicznego.

W rozdziałach poświęconych konkretnym inwestycjom infrastrukturalnym zostały przedstawione rozważania dotyczące podstaw, na jakich należy przyznawać status inwestycji celu publicznego przedsięwzięciom, polegającym na budowie i modernizacji sieci energetycznych, telekomunikacyjnych, kolejowych, wodno – kanalizacyjnych i pocztowych. W tym zakresie uwaga została poświęcona związkowi, jaki powinien zachodzić pomiędzy planowanym przedsięwzięciem a realizacją zadań publicznych. Inwestycje celu publicznego powinny przyczyniać się do realizacji potrzeb o charakterze powszechnym, których zaspokajanie spoczywa na państwie oraz na samorządzie terytorialnym. Związek inwestycji celu publicznego z realizacją zadań publicznych zakłada z kolei udział władzy publicznej w prowadzeniu takiego przedsięwzięcia. Z tego powodu w pracy doktorskiej uzasadniane jest stwierdzenie, że inwestycją celu publicznego będzie ta, która jest realizowana przy współdziałaniu własności publicznej.

Rozważania podjęte w rozdziałach dotyczących konkretnych inwestycji o charakterze sieciowym zmierzają do udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy możliwe jest określenie

ogólnych kryteriów normatywnych, które wskazują na to, że konkretne działanie mieszczące się w zakresie art. 6 u.g.n. jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 u.p.z.p.

Rozprawa doktorska została zakończona wnioskami końcowymi, w których przedstawiono wyniki rozważań dotyczące definicji inwestycji celu publicznego oraz wskazano, czy definicja ta gwarantuje, po pierwsze, odpowiednią ochronę prawa własności a po drugie, że przedsięwzięcia uznane za inwestycję celu publicznego będą realizować interes publiczny.

Marek Mielnik